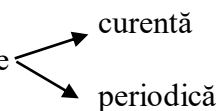

Selecție din suportul de curs la Modulul II „Contabilitate generală” – clasa a X-a- economic/comerț/turism

FORMELE DE EVALUARE ALE PATRIMONIULUI

În contabilitate, există două forme de evaluare

A. EVALUAREA CURENTĂ

Evaluarea curentă este practică la înregistrarea în contabilitate a operațiunilor economice pe parcursul desfășurării activității operative a întreprinderii.

Evaluarea curentă a elementelor patrimoniale depinde de momentul efectuării, astfel :

- Evaluarea la intrarea în patrimoniu
- Evaluarea la ieșirea din patrimoniu

a) Evaluarea la intrarea în patrimoniu

În această situație bunurile se evaluează și se înregistrează în contabilitate la valoarea de intrare numită valoare contabilă, care se stabilește în funcție de modul lor de dobândire astfel:

- Pentru bunurile cumpărate de la terți (cu titlu oneros) evaluarea se face la **costul de achiziție**.

Costul de achiziție = Preț de cumpărare + cheltuieli de transport–aprovizionare + cheltuieli cu punerea în funcțiune a bunului + taxe nerecuperabile (taxe vamale).

- Pentru bunurile dobândite cu titlu gratuit sau donație, evaluarea se face la **valoarea de utilitate; sau de aport** pentru bunurile aduse ca aport în natură cu ocazia constituirii sau fuziunii unor societăți .

Valoarea de aport reprezintă valoarea înscrisă în actul de evaluare, determinată prin expertiză tehnică și se stabilește în funcție de :

- Prețul pieței
- Utilitatea bunului pentru firma respectivă
- Starea bunului sau amplasarea acestuia

- Pentru bunurile obținute din producție proprie, evaluarea se face la **cost de producție**.

Costul de producție cuprinde:

- Cheltuieli directe (cheltuieli cu materiile prime și consumabile, cheltuieli cu salariile cu personalul direct productiv).
- Cheltuieli indirecte (cheltuieli cu energia electrică, amortizarea utilajelor, cheltuieli cu salariile personalului indirect productiv).
- Cheltuieli generale de administrație (cheltuieli de publicitate, cheltuieli cu protocolul, cheltuieli poștale, cheltuieli cu deplasările în interes de serviciu, cheltuieli cu chiriile, cheltuieli cu salariile personalului T.E.S.A.).

- Activele dobândite cu titlu gratuit se înregistrează la **valoarea justă** a activelor primite în schimb.

- Creanțele și datoriile sunt evaluate și înregistrate în contabilitate la **valoarea lor nominală**.

Valoarea nominală reprezintă suma înscrisă în documentele justificative în care se consemnează dreptul de creanță sau datoriile.

- Titlurile de valoare (acțiuni, obligațiuni) cumpărate care se evaluează la **costul de achiziție**.
- Bunurile exprimate în valută sau în devize vor fi evaluate în **lei la cursul zilei**.

b) Evaluarea la ieșirea din patrimoniu

Bunurile pot ieși din unitate prin următoarele căi: vânzare, donații, lipsă de inventar, distrugerii, retragerea asociaților, calamități, consum etc..

Indiferent de forma ieșirii, elementele patrimoniale se evaluează la valoarea de intrare prin una din metodele: FIFO, LIFO, CMP sau altă metodă similară recunoscută de reglementările legale în vigoare.

Deoarece metoda folosită poate influența rezultatele exercițiului financiar, agenții economici trebuie să utilizeze aceeași metodă în cadrul aceluiași exercițiu financiar sau de la un exercițiu financiar la altul.

Conform OMFP nr. 306/2002 agenții economici vor utiliza una din următoarele metode:

- **Metoda primei intrări - primei ieșiri FIFO** («first in – first out») - conform căreia bunurile ieșite din gestiune se evaluează la costul de achiziție al primei intrări (primului lot). Pe măsura epuizării lotului, stocurile ieșite se evaluează la costul de achiziție al lotului următor în ordine cronologică.
- **Metoda ultimului intrat – primului ieșit LIFO** («last in – first out») - conform căreia bunurile ieșite din gestiune se evaluează la costul de achiziție al ultimei intrări. Pe măsura epuizării lotului, stocurile ieșite se evaluează la costul de achiziție al lotului precedent (în ordinea inversă a intrării lor).
- **Metoda costului mediu ponderat CMP** - se calculează fie după fiecare intrare, fie lunar, după următoarea formulă :

$$CMP = \frac{Q_i \cdot P_i + Q_{\text{intrat}} \cdot P_{\text{intrat}}}{Q_i + Q_{\text{intrat}}}$$

Unde :

Q_i – cantitatea inițială

P_i – prețul inițial

Q_{intrat} – cantitatea intrată

P_{intrat} – prețul pentru stocul intrat

$$\text{Valoarea ieșirilor} = \text{CMP} \times \text{Cantitatea ieșită}$$

B. EVALUAREA PERIODICĂ

a) Evaluarea la inventariere:

Inventarierea este operația de constatare reală a existenței și stării elementelor patrimoniului sub aspect cantitativ și calitativ.

În urma inventarierii, bunurile vor primi **valoarea de inventar** (valoare actuală). Există situații când această valoare de inventar nu coincide cu valoarea

lor înscrisă în documentele contabile (valoarea de înregistrare), rezultând astfel diferențe cantitative și valorice.

b) Evaluarea la închiderea exercițiului (cu prilejul întocmirii bilanțului):

La sfârșitul perioadei de gestiune, cu ocazia închiderii exercițiului, evaluarea prin bilanț a elementelor patrimoniale se face la valoarea de intrare numită și valoare contabilă sau cost istoric pusă de acord cu rezultatele inventarierii.

Evaluarea la bilanț se bazează pe **valoarea net contabilă (VNC)** care se calculează astfel:

$$\text{VNC} = \text{Valoarea de intrare (cost istoric)} - \text{Amortizări} - \text{Provizioane} - \text{Diferențe de preț}$$

Exemplul 1: Care va fi valoarea de înregistrare în bilanț a unui cuptor, în condițiile în care valoarea de intrare este de 4.500 RON, iar amortizarea cumulată este de 1.000 RON.

Răspuns:
$$\begin{aligned} \text{VNC} &= \text{Valoarea de intrare} - \text{Amortizări} - \text{Provizioane} - \text{Diferențe de preț} \\ &= 4.500 \text{ RON} - 1.000 \text{ RON} - 0 - 0 \\ &= 3.500 \text{ RON} \end{aligned}$$

Exemplul 2: Care va fi valoarea de înregistrare în bilanț a unui lot de marfă, în condițiile în care valoarea de contabilă este de 600 RON, iar provizioanele pentru deprecierea stocurilor de 100 RON.

Răspuns:
$$\begin{aligned} \text{VNC} &= \text{Valoarea de intrare} - \text{Amortizări} - \text{Provizioane} - \text{Diferențe de preț} \\ &= 600 \text{ RON} - 0 - 100 \text{ RON} - 0 \\ &= 500 \text{ RON} \end{aligned}$$

Observație: Cu prilejul evaluării la închiderea exercițiului financiar se pot stabili diferențe cantitative, în plus sau în minus determinate pe teren față de situația faptică, care vor fi înregistrate în contabilitate pentru punerea în acord cu realitatea.

Diferențele valorice, determinate, vor fi înregistrate în contabilitate conform principiului prudenței așa cum s-a arătat anterior la Evaluarea cu ocazia inventarierii.

INVENTARIEREA

Inventarierea reprezintă ansamblul operațiunilor prin care se constată la un moment dat existența faptică și starea elementelor patrimoniale de activ și pasiv, cu exprimare în etalon cantitativ – valoric sau numai valoric.

Scopul inventarierii îl reprezintă stabilirea situației reale a patrimoniului și se realizează prin trei obiective principale:

- verificarea integrității patrimoniului prin compararea situației faptice, stabilită la inventariere, cu situația scriptică din contabilitate de unde rezultă plusurile sau minusurile de bunuri și valori;
- actualizarea valorilor elementelor patrimoniale la sfârșitul exercițiului și stabilirea plusurilor sau minusurilor valorice prin compararea valorilor de intrare cu cele actuale;
- calculul și evidența stocurilor, în cazul în care agenții economici utilizează metoda inventarului intermitent, când soldurile finale se stabilesc la sfârșitul lunii pe bază de inventariere.

Fac obiectul inventarierii imobilizările, stocurile, creanțele, disponibilitățile bănești, datoriile, elemente extrabilanțiere (înscrise în liste separate), etc.

Etapele inventarierii:

- ◆ pregătirea inventarierii;
- ◆ inventarierea propriu-zisă;
- ◆ stabilirea rezultatelor inventarierii și înregistrarea în contabilitate a diferențelor constatate.

Etapele inventarierii:

1. Pregătirea inventarierii. Administratorul are obligația de a emite **Decizia de inventariere** și de a asigura condițiile corespunzătoare de lucru pentru membrii comisiei de inventariere.

Crearea condițiilor de lucru la pregătirea inventarierii:

- Organizarea corespunzătoare a evidenței operative și contabile privind gestiunea inventariată;
- Participarea întregii comisii la inventariere;
- Organizarea depozitării bunurilor grupate pe sortimente, dimensiuni, codificarea bunurilor și întocmirea etichetelor de raft;
- Asigurarea personalului necesar pentru manipularea bunurilor, sortare, cântărire, măsurare, numărare;
- Asigurarea de specialiști pentru efectuarea identificării unor bunuri inventariate;
- Dotarea gestiunii cu aparate și instrumente de măsurare, cântărire și identificare;
- Dotarea gestiunii cu mijloace tehnice de calcul, cu formulare și rechizite;
- Asigurarea mijloacelor necesare sigilării spațiilor de depozitare a bunurilor inventariate atât la începutul inventarierii cât și pe parcursul desfășurării ei, asigurarea securității ușilor, ferestrelor, etc. Comisia pune la dispoziția gestionarului *Declarația de inventar* pe care urmează să o completeze.

2. Inventarierea propriu – zisă se realizează prin constatarea faptică a elementelor de activ și de pasiv și înscrierea lor în **Lista de inventariere**, iar pentru elementele care nu reprezintă bunuri: **Situațiile Analitice, Anexe.**

Realizarea condițiilor de lucru în desfășurarea inventarierii:

- programul și perioada inventarierii vor fi afișate în mod vizibil;
- sigilarea tuturor locurilor și căilor de acces în afara locului unde se efectuează operațiile de inventariere în acea zi;
- sigiliul se păstrează, pe toată durata inventarierii, de către responsabilul comisiei de inventariere;
- la reluarea lucrărilor de inventariere din fiecare zi se verifică dacă sigiliul este intact;
- închiderea și sigilarea spațiilor de depozitare, în prezența gestionarului, ori de câte se întrerup operațiile de inventariere și se părăsește încăperea;
- documentele întocmite de către comisia de inventariere pentru fiecare zi rămân în cadrul gestiunii inventariate pentru fiecare zi rămân în cadrul gestiunii inventariate și se depozitează în spații special amenajate care vor fi încuiate și sigilate;
- pe durata inventarierii este recomandabil să se sisteze operațiile de intrare-ieșire a bunurilor inventariate;
- Listele de inventariere se vor semna de către toți membri comisiei și de către gestionar.

Evaluarea activelor imobilizate și a stocurilor se face la **valoarea de inventar** (valoarea actuală) stabilită în funcție de utilitatea bunului, starea bunului, prețul pieței.

Valoarea care se înscrie în Lista de inventariere rezultă din compararea valorii de inventar (VI) cu valoarea contabilă (VC), din care se alege valoarea cea mai mică:

Valoarea de inventar > valoarea contabila \Rightarrow val. înscrisă în listele de inventariere este VC

Valoarea de inventar < valoarea contabila \Rightarrow val. înscrisă în listele de inventariere este VI

Evaluarea creanțelor și datoriilor exprimate în lei se face la valoarea de încasat respectiv de plată. Evaluarea creanțelor și datoriilor exprimate în valută se face la cursul valutar comunicat de BNR., valabil la închiderea exercițiului financiar.

Lista de inventariere este documentul folosit pentru următoarele destinații:

- document pentru inventarierea bunurilor și valorilor inventariate (document centralizator al operațiunilor de inventariere);
- document pentru stabilirea plusurilor și minusurilor constatate;
- document pentru întocmirea Registrului-inventar;
- document pentru stabilirea provizioanelor și a ajustărilor de valoare.

3. Stabilirea rezultatelor inventarierii și înregistrarea în contabilitate a diferențelor constatate.

Rezultatele inventarierii se stabilesc prin compararea cantităților și valorilor consemnate în Listele de inventariere, situațiile analitice și anexe cu valorile și cantitățile înregistrate în contabilitate (scriptic).

FAPTIC = SCRIPTIC \Rightarrow NU SUNT DIFERENȚE DE INVENTAR

FAPTIC > SCRIPTIC \Rightarrow PLUS DE INVENTAR

FAPTIC < SCRIPTIC \Rightarrow MINUS DE INVENTAR

Plusurile sau minusurile rezultate pot fi cantitative sau valorice.

Diferențele cantitative se înregistrează pt. a aduce nivelul scriptic la nivelul situației reale din firmă:

Plus sau minus de inventar = (Stoc faptic – Stoc scriptic) x Prețul de înregistrare în contabilitate

Diferențele valorice după relația:

Diferențe valorice = (Stoc faptic x valoarea actuală) - (Stoc faptic x Valoarea contabilă)

REZULTATELE INVENTARIERII			
PLUS DE INVENTAR		MINUS DE INVENTAR	
CANTITATIV	VALORIC	CANTITATIV	VALORIC
<i>Se înregistrează la valoarea justă</i>	<i>Nu se înregistrează.</i>	<ul style="list-style-type: none"> • MINUS NEIMPUTABIL – datorat unor riscuri, perisabilități - La valoarea de înregistrare sau de înlocuire (se trec pe cheltuieli) • MINUS IMPUTABIL - furturi din gestiune, există o persoană vinovată - La valoarea de înlocuire (se impută persoanei vinovate) 	<i>se înregistrează sub forma amortizărilor suplimentare sau a ajustărilor de valoare</i>

Rezultatele inventarierii se trec în **Procesul verbal de inventariere**, apoi elementele inventariate, grupate pe conturi, în ordinea posturilor din bilanțul coantabil se consemnează în **Registrul – Inventar**. Înregistrările diferențelor constatate cu ocazia inventarierii se vor face în Registrul Jurnal al lunii decembrie.

CONTUL

Contul este un procedeu specific contabilitatii, cu ajutorul caruia se prezinta in ordine cronologica si sistematica existentele si miscarea elementelor patrimoniale in etalon valoric , iar uneori cantitativ.

Elementele *contului* sunt următoarele:

- titlul sau denumirea contului;
 - debitul și creditul;
 - data înregistrării;
 - explicația operațiilor înregistrate în cont;
 - rulajul sau mișcarea contului;
 - soldul contului.
-
- **Titlul sau denumirea contului** – definește elementul patrimonial pentru care s-a deschis contul respective si a cărui evidență o ține. De exemplu: *Materii prime, Furnizori, Capital social*, etc. În plus, fiecărui cont îi este atribuit un simbol cifric, care ușurează activitatea practică. Astfel, avem: 301 ” *Materii prime*”, 401 ” *Furnizori*” etc.
 - **Debitul și creditul :**
 - partea stangă se numește debit D;
 - partea dreaptă se numește credit C.
- Obs.** A debita un cont înseamnă a înregistra o sumă în debitul contului respectiv, iar a credita un cont înseamnă a înregistra o sumă în creditul contului respectiv.
- **Data înregistrării** – reprezintă data care este consemnată în documentul justificativ ce stă la baza înregistrării operației economico-financiare în cont.
 - **Explicația operațiilor înregistrate în cont** – constă în prezentarea, pe scurt, a operației economico-financiare.
 - **Rulajul contului** arată modificările (creșterile și micșorarile) înregistrate în debitul și/sau creditul unui cont pe parcursul unei perioade. Sumele înregistrate în debitul unui cont formează Rulajul debitor RD, iar sumele înregistrate în creditul unui cont formează Rulajul creditor RC.
 - **Total sume** reprezintă totalul efectuat între existentul inițial și rulajul debitor/creditor al contului. Astfel :
 - totalul sumelor din partea de debit se numeste Total sume debitoare TSD=SID+RD;
 - totalul sumelor din partea de credit se numeste Total sume creditoare TSC=SIC+RC
 - **Soldul contului** – arată mărimea valorică la un moment dat a elementului patrimonial evidențiat cu ajutorul contului. El se calculează astfel:

$$SFD = TSD - TSC$$

$$SFC = TSC - TSD$$

REGULI DE FUNCȚIONARE A CONTURILOR

Conturile se împart în 2 mari grupe :

- conturi de Activ care provin din Activul Bilantului ;
- conturi de Pasiv care provin din Pasivul Bilantului.

Regulile de funcționare a conturilor sunt :

1. Conturile de activ încep să funcționeze prin debitare și se debitează cu existențele (soldurile inițiale) de activ iar conturile de pasiv încep să funcționeze prin creditare și se creditează cu existențele (soldurile inițiale) de pasiv.
2. Conturile de activ se debitează cu majorările elementelor de activ (RD) iar conturile de pasiv se creditează cu majorările elementelor de pasiv (RC).
3. Conturile de activ se creditează cu micșorările elementelor de activ (RC) iar conturile de pasiv se debitează cu micșorările elementelor de pasiv (RD).
4. Conturile de activ prezintă sold final debitor (SfD) sau nu prezintă sold (cand TSD = TSC), iar conturile de pasiv prezintă sold final creditor (SfC) sau nu prezintă sold (când TSC = TSD).

OBS. Conturile sunt de 2 feluri :

- conturi monofuncționale care funcționează numai după regulile de funcționare a conturilor de activ sau de pasiv. Aceste conturi vor avea numai sold final debitor (A) sau numai sold final creditor (P);
- conturi bifuncționale care funcționează aplicând uneori regulile de funcționare a conturilor de activ și alteori funcționează aplicând regulile de funcționare a conturilor de pasiv. Conturile prezintă în unele cazuri sold final debitor iar alteori sold final creditor.

BILANȚUL CONTABIL

BILANȚUL este un instrument specific contabilității care evidentiază în expresie valorică, la un moment dat, echilibrul dintre bunurile economice și sursele de finanțare, precum și profitul sau pierderea ca rezultat al desfășurate.

TIPURI DE MODIFICĂRI BILANȚIERE ÎN CAZUL BILANȚULUI ORIZONTAL:

I. Operații economice care generează modificări în structura Activului:

$$A + X - X = P$$

II. Operații economice care generează modificări în structura Pasivului:

$$A = P + X - X$$

III. Operații economice care generează modificări în volumul Activului și Pasivului în sensul creșterii:

$$A + X = P + X$$

IV. Operații economice care generează modificări în volumul Activului și Pasivului în sensul micșorării:

$$A - X = P - X$$

BALANȚA DE VERIFICARE

Balanța de verificare asigură respectarea în contabilitate a echilibrului permanent impus de dubla înregistrare a operațiilor economice, fiind un instrument esențial de verificare a corectitudinii înregistrărilor în conturi și întocmirea unor bilanțuri reale și complete.

Balanța de verificare se prezintă sub forma unui tablou (listă) a conturilor care figurează în registrul Cartea mare, care cuprinde coloane pentru denumirea și simbolul conturilor, soldurile inițiale (debitoare și creditoare), rulajele (debitoare și creditoare) din cadrul unei perioade (luna, trimestru, an) și soldurile finale (debitoare sau creditoare).

Rolul balanței de verificare rezultă din funcțiile acesteia și anume :

- 1). Funcția de verificare a exactității înregistrării operațiilor economice în conturi
- 2). Funcția de legatură între conturile sintetice și cele analitice
- 3). Funcția de legatură dintre conturile sintetice și bilanț
- 4). Funcția de grupare și centralizare a datelor înregistrate în conturi
- 5). Funcția de instrument de analiză a activității economice.

Clasificare :

a) In funcție de natura conturilor pentru care se întocmesc, avem balanțe :

- ale conturilor sintetice;
- ale conturilor analitice.

b) In funcție de numărul de egalități pe care le conțin, avem balanțe ale conturilor sintetice :

- cu o serie de egalități ;
- cu două serii de egalități ;
- cu trei serii de egalități ;
- cu patru serii de egalități.

* Balanța de verificare cu o serie de egalități poate fi întocmită în două variante :

- pe bază de Total sume (debitoare și creditoare) din conturi ;
- pe baza de Solduri finale (debitoare și creditoare) din conturi.

Egalitatea este : $TSD = TSC$, respectiv $TSfD = TSfC$

* Balanța de verificare cu două serii de egalități combină cele două variante de la punctul anterior .

Cele două egalități sunt :

- $TSD = TSC$
- și - $TSfD = TSfC$

* Balanța de verificare cu trei serii de egalități conține : solduri inițiale, rulaje și solduri finale.

Cele trei egalități sunt :

- $TsiD = TsiC$
- $TRD = TRC$
- $TSfD = TSfC$

* Balanța de verificare cu patru egalități conține : solduri inițiale, rulaje, total sume și soldurile finale.

Cele patru egalități sunt :

- TsiD = TsiC
- TRD = TRC
- TSD = TSC
- TSfD = TSfC

c) După funcția contabilă a conturilor pe care le conțin, avem balanțe ale conturilor analitice :

- balanța de verificare analitică pentru conturile monofuncționale ;
- balanța de verificare analitică pentru conturile bifuncționale.

APLICAȚII PRACTICE- exemplu

1. Se dă următorul bilanț inițial:

Bilanț inițial

Denumirea posturilor de activ	Sume	Denumirea posturilor de pasiv	Sume
Mijloace fixe	200.000	Capital social	220.000
Materii prime	30.000	Furnizori	25.000
Clienți	4.000	Credite bancare pe termen scurt	10.000
Conturi la bănci	25.000	Creditori diverși	5.000
Casa	1.000		
Total Activ	260.000	Total Pasiv	260.000

Operația 1: Se ridică din disponibilul de la bancă existent în contul unității suma de 1.000 de lei, pentru efectuarea unor plăți prin casierie.

Operația 2: Se plătește unui furnizor suma de 10.000 de lei din disponibilul de la bancă.

Operația 3: Se cumpără materii prime de la o întreprindere în valoare de 4.000 de lei, care urmează a se achita ulterior.

Cerințe: 1. Specificați care sunt modificările posturilor bilanțiere;

2. Scrieți ecuația bilanțieră;

3. Plecând de la Bilanțul inițial, să se stabilească structura Bilanțului după fiecare operație.

Rezolvare:

Cerințele 1 și 2:

Operația 1 produce modificarea atât a postului de activ „disponibil la bănci,, (A-) cu suma de 1.000 lei, cât și modificarea unui alt post de activ „casa,, (A+) cu aceeași sumă.

Ecuația bilanțieră: $A + X - X = P$

Operația a 2-a produce modificarea postului de activ „disponibil la bănci,, (A-) cu suma de 10.000 lei, concomitent cu modificarea unui post de pasiv „furnizori,, (P-) cu aceeași sumă.

Ecuția bilanțieră: $A - X = P - X$

Operația a 3-a produce modificarea postului de activ „materii prime,, (A+) cu suma de 4.000 lei, concomitent cu modificarea unui post de pasiv „furnizori,, (P-) cu aceeași sumă.

Ecuția bilanțieră: $A + X = P + X$

Cerința a 3-a:

Bilanț după op. 1

Denumirea posturilor de activ	Sume	Denumirea posturilor de pasiv	Sume
Mijloace fixe	200.000	Capital social	220.000
Materii prime	30.000	Furnizori	25.000
Clienți	4.000	Credite bancare pe termen scurt	10.000
Conturi la bănci	24.000	Creditori diverși	5.000
Casa	2.000		
Total Activ	260.000	Total Pasiv	260.000

Bilanț după op. a 2-a

Denumirea posturilor de activ	Sume	Denumirea posturilor de pasiv	Sume
Mijloace fixe	200.000	Capital social	220.000
Materii prime	30.000	Furnizori	15.000
Clienți	4.000	Credite bancare pe termen scurt	10.000
Conturi la bănci	14.000	Creditori diverși	5.000
Casa	2.000		
Total Activ	250.000	Total Pasiv	250.000

Bilanț după op. a 3-a

Denumirea posturilor de activ	Sume	Denumirea posturilor de pasiv	Sume
Mijloace fixe	200.000	Capital social	220.000
Materii prime	34.000	Furnizori	19.000
Clienți	4.000	Credite bancare pe termen scurt	10.000
Conturi la bănci	14.000	Creditori diverși	5.000
Casa	2.000		
Total Activ	254.000	Total Pasiv	254.000

BIBLIOGRAFIE:

Viorica Bella Dorin- Contabilitate generală. Clasa a X-a, Filiera – Tehnologica – Servicii/Comert, Filiera – Tehnologica – Servicii/Economic, Filiera – Tehnologica – Servicii/Turism și alimentare, Editura CD Press